

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, în cauza penală în privința lui:

Beșelea Mihail Dumitru, născut la 03 octombrie 1970, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Socoleni 10, ap. 164,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 06.03.2015 - 26.01.2016;*
- *instanța de apel: 19.02.2016 - 14.03.2016;*
- *instanța de recurs: 25.05.2016 - 06.07.2016,*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, Beșelea Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (un) an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Beșelea Ina prejudiciul moral în sumă de 3000 (trei mii) lei, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Beșelea Mihail la 26.10.2014, aproximativ în jurul orei 19.00, în timp ce se afla la domiciliul amplasat pe str. Socoleni 10, ap. 164, mun. Chișinău, numind-o cu cuvinte necenzurate a inițiat un conflict cu fosta soție, Beșelea Ina Mihail, a.n.31.03.1968, aplicîndu-i ultimei lovituri peste diferite regiuni ale corpului.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2934/D din 24.11.2014, în rezultatul examinării Inei Beșelea i s-au stabilit echimoze la nivelul feței și brațului stîng, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acestea se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel în termen avocatul Pelivaniuc

Alla în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu există faptul infracțiunii și respingerea acțiunii civile înaintată de către partea vătămată Beșelea Ina ca fiind nefondată, pe motiv că, sentința este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, iar la adoptarea ei, instanța de judecată nu a dat apreciere corectă probelor cercetate în ședința de judecată, vinovăția clientului său nefiind probată cu probe veridice și concludente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 201/1 alin.(1) Cod penal.

Necătfînd la faptul că Beșelea Mihail nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, probele cercetate în cadrul ședințelor judecătorești probează vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate și anume:

- declarațiile părții vătămate Beșelea Ina, a martorilor Rabovil Ruslan, Beșelea Mihaela și a expertului Buga Marin;
- plîngerea depusă la 07 noiembrie 2014 de către Beșelea Ina (f.d.9);
- raport de constatare medico-legală nr.5500 din 27.10.2014 (f.d.21, 21verso);
- raportul de expertiză medico-legală nr.2934/D din 11.11.2014 (f.d.27, 27verso);
- caracteristică de la locul de muncă a lui Beșela Mihail eliberată la 17 noiembrie 2014 (f.d.47);
- informația parvenită de la Inspectoratul General al Poliției, IP Rîscani (f.d.51);
- raport de expertiză medico-legală nr.3139/D din 01.12.2014 (f.d. 60, 60 verso);
- informație precum că Beșelea Mihail nu se află sub supravegherea medicului psihiatru (f.d.66);
- informație precum că Beșelea Mihail nu este înregistrat în listele nominale ale persoanelor bolnave de alcoolism cronic sau narcomanie și nu dispun de informație privind sănătatea narcologică a acestuia (f.d.68);
- referatul prezentențial de evaluare psihosocială a personalității bănuțitului Beșelea Mihail (f.d. 32 -35);
- raportul de evaluare psihologică a persoanei Beșelea Ina din 12.11.2014, (f.d. 37- 39).

Argumentele declarate de către avocatul Pelevaniuc Alla precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în ședință nu au fost reținute, deoarece nu au nici-un suport, mai mult, toate probele administrate, au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, probe care sunt în vigoare, or acestea nu au

fost contestate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

Totodată, Colegiul penal a combătut argumentul invocat de apărare care este lipsit de confirmare, precum că Beșelea Ina înscenează diverse scandaluri provocând bătaia apoi apelează la poliție învinuindu-l din senin pe Beșela Mihail, că a fost maltratată de către acesta, or de către instanța de fond au fost apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

Argumentul precum că instanța de fond neîntemeiat nu a luat în considerație declarațiile inculpatului privind lipsa vinovăției sale și a bazat sentința numai pe declarațiile părții vătămate Beșelea Ina, care sunt contradictorii și nu coroborează cu alte probe, Colegiul penal le-a respins, deoarece având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate, martorilor, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, constată că fapta incriminată inculpatului a fost săvârșită de acesta.

Referitor la argumentele invocate de apărare precum că instanța de judecată urma să dea o apreciere critică declarațiilor părții vătămate, Colegiul penal nu le-a reținut, acestea fiind veridice, pertinente și concludente, coroborând între ele și fiind susținute și confirmate prin declarațiile martorilor Rabovil Ruslan și Beșelea Mihaela, declarațiile fiind consecvente, completându-se reciproc, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false.

De asemenea, Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a stabilit mărimea prejudiciului moral încasat în beneficiul părții vătămate Beșelea Ina în mărime de 3000,0 lei, în concordanță cu norma prevăzută la art.219 Cod de procedură penală și 1423 Cod civil, considerând că suma prejudiciului moral este echitabilă dreptului pretins a fi încălcat.

Colegiul penal a conchis că, la aplicarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art.75-77 Cod penal adică, de pericolul social al infracțiunii comise de Beșelea Mihail, de gravitatea acesteia, care se califică ca ușoară, iar scopul aplicării pedepselor penale este de protejare a societății de infractori și de infracțiunile comise de ei, de apărare a societății împotriva celor mai grave fapte antisociale și prevenirea lor, unde prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o „pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității”, pedeapsă pe care a considerat-o echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Împotriva deciziei avocatul Pelivaniuc Alla în numele inculpatului a declarat recurs ordinar invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului avocatul indică aceleași motive ca și în cererea de apel, invocând suplimentar faptul că:

a. la audierea martorei minore Beșelea Mihaela instanța de judecată nu a avertizat-o de răspundere penală pentru declarații false și totodată, au fost încălcate prevederile art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală;

b. instanța de apel în partea descriptivă a deciziei sale a indicat că, „*prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității*”, cu toate că menține sentința instanței de fond.

6. Asupra recursului declarat a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece starea de fapt și de drept stabilită de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și cu probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii recurate. Totodată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probele cercetate, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal precizează că, avocatul în recursul său invocă ca temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nici unul din prevederile la care se referă autorul nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la pct. 6 din norma menționată indică de fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă fără a-și argumenta motivul invocat.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Referitor la argumentul avocatului precum că, la audierea martorei minore Beșelea Mihaela instanța de judecată nu a avertizat-o de răspundere penală pentru declarații false și totodată, au fost încălcate prevederile art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală, instanța de recurs precizează că, conform procedurii penale la audierea martorului în cadrul ședinței de judecată, acesta este avertizat de răspundere penală pentru darea de mărturii false conform art. 312 Cod penal, însă subiect al acestei infracțiuni este persoana responsabilă care a atins vîrsta de 16 ani, iar martora Beșelea Mihaela în momentul audierii avea vîrsta de 13 ani, astfel, dînsa nu putea fi avertizată de răspunderea penală și tot aici, Colegiul menționează că minora a fost audiată în prezența pedagogului Boaghi Vera, care a reprezentat interesele acesteia în instanța de judecată și a cărei semnătură se află pe declarațiile date de Beșelea Mihaela (f.d. 161, Vol. I) și prin urmare, situația dată nu cade sub incidența prevederilor art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs atrage atenția asupra argumentului invocat de avocat în pct. **5.b.** și menționează că, eroarea instanței de apel se interpretează ca fiind o greșeală mecanică, care nu răstoarnă situația în cauză, deoarece din conținutul deciziei se înțelege că Curtea de Apel susține soluția instanței de fond și menține pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs sunt identice cu cele indicate în cererea de apel și au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. **4.1** al prezentei decizii.

Colegiul apreciază ca nefondată și critica avocatului sub aspectul pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În esență, avocatul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungînd neîntemeiat la concluzia despre condamnarea lui Beșelea Mihail în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Verificînd materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza articolului incriminat prin rechizitoriu, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Făcînd o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a aplicat violență în familie asupra fostei sale soții, Beșelea Ina, incriminate acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificîndu-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît cele ale apărării, cît și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Beșelea Mihail în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de articolul respectiv.

Referitor la criticele expuse de recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, instanța nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvîrșite de inculpat.

Relevant este de reținut în acest context și faptul că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate la toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea

infracțiunii imputate, totodată, se reține că motivul invocat în recurs nu poate servi ca temei de casarea a unei hotărâri judecătorești, ci aceasta trebuie să fie urmat de o motivare corespunzătoare, specificându-se din care motive faptele inculpatului nu pot fi calificate în baza acestui articol. În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de instanța de apel, iar criticele aduse se apreciază ca fiind vădit neîntemeiate.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și i-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au stabilit.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual-penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016, în cauza penală în privința lui Beșelea Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 20 iulie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun